

РЕШЕНИЕ

№ 368

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20231110104069 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

08.01.2024 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На шестнадесети ноември

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Ели Шокордова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова
гражданско дело номер 4069 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на З.А., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от изпълнителния директор М.П.И., против З.Б.И., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К.. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 26.01.2018 г. в гр. Пловдив, на кръстовището на ***** и ул. „*****“ е настъпило ПТП с участници: лек автомобил „Ситроен Х3“, с рег. № *****, и лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *****. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП с пострадали лица, въз основа на който било образувано ДП № 66/2018 г. по описа на 2 РПУ – Пловдив. Също така твърди, че към момента на настъпване на ПТП-то по отношение на увредения лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *****, имало валидна застраховка „Каско“, сключена с полица № *****, с период на покритие от 08.04.2017 г. до 07.04.2018 г., а по отношение на лек автомобил „Ситроен Х3“, с рег. № *****, имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника при ответника. Излага твърдения, че по повод подадено уведомление за щета при ищеца била образувана преписка по щета № *****, по която ищецът платил на увреденото лице обезщетение в размер на 13 282,34 лв. По повод на отправена регресна покана за плащане на сумата от 13 282,34 лв., представляваща платеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноси в размер на 15 лв., ответникът възстановил сумата от 5 916,38 лв., като останал непогасен остатък от 7 445,96 лв., която не била платена до предявяване на иска. Ответникът дължал и лихва за забава за периода от 18.11.2019 г. до 18.11.2022 г. Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника, че З.Б.И. дължи на З.А. сумата от 7 445,96 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № *****, сумата от 2 041,60 лв. - лихва за забава за периода от 18.11.2019 г. до 18.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноси. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исквата молба. Моли съда да уважи предявените искиви претенции като доказани по основание и размер, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исквата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответното дружество З.Б.И.. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исквете по размер. Прави възражение за погасителна давност. Не оспорва наличието на застрахователно отношение във връзка със задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на лек автомобил „Ситроен Х3“, с рег. № *****. Излага твърдения за извършено плащане на ищеца на 17.08.2020 г. на сумата от 5

916,38 лв. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли исковите претенции като неоснователни, претендира направените по делото разноски. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли исковите претенции като неоснователни и недоказани, като съобщи направеното възражение за погасителна давност, претендира направените по делото разноски.

Предявени са искови претенции с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по реда на чл. 110 и чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, прецени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 62958/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, е видно, че на 12.12.2022 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която З.Б.И., ответник в настоящото производство, е осъден да заплати на З.А. сумата от 7 445,96 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № *****, сумата от 2 041,60 лв. - лихва за забава за периода от 18.11.2019 г. до 18.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, а също и сумата от 239,75 лв. – направени по делото разноски, от които: сумата от 189,75 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. По повод на подадено възражение и дадени от съда указания в предвидения едномесечен срок заявителят З.А., ищец в настоящото производство, е предявил установителен иск.

От представения заверен препис от Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2018-1024-185 от 26.01.2018 г., съставен от дежурен ПТП при ОД на МВР – Пловдив, се установява, че на 26.01.2018 г. в гр. Пловдив на кръстовището на бул. „П.“ и ул. „*****“ е било реализирано ПТП между лек автомобил „Ситроен 3Х“, с рег. № *****, управляван от Н.Г.Г., собственост на З.Г.Г., и лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *****, управляван от Е.Л.Г., собственост на „Д.Д.К.“, при което са били причинени щети и са пострадали лица.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № ***** от 24.03.2017 г. е видно, че между собственика на лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *****, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Каско“, със срок на покритие от 08.04.2017 г. до 07.04.2018 г.

От представената и приета като доказателство по делото справка от Гаранционния фонд е видно, че по отношение на лек автомобил с рег. № *****, е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, с период на покритие от 28.01.2017 г. до 27.01.2018 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при З.А. е била образувана преписка по щета № *****, по която е било определено застрахователно обезщетение в размер на 13 282,34 лв. за изплащане на собственика на лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *. Видно от приетия заверен препис от платежно нареждане на 14.06.2018 г. ЗАД „Армеец“ АД е платило обезщетение в определения размер на „У.Л..

От представената и приета по делото покана е видно, че на 03.02.2020 г. ищецът е поканил ответника да възстанови сумата от 13 362,34 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение, поканата получена от ответника на 04.02.2020 г.

От представения заверен препис от споразумение за разсрочено плащане на регресни претенции от 10.06.2020 г., сключено между страните по делото, се установява, че ответникът е поел задължение да заплати на ищеца на разсрочено плащане дължими обезщетения по 83 броя регресни претенции по щети, сред които е и процесната щета, по която ответникът е одобрил за възстановяване сумата от 5 916,38 лв.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *, при ремонт с нови части в размер на 11 246,80 лв. без ДДС и в размер на 13 496,16 лв. с включено ДДС. Вещото лице също така установява, че към момента на ПТП-то увреденият лек автомобил е бил в експлоатация 2 години и 10 месеца, като при автомобили под 3 години при изчисляване на обезщетението се отчита овехтяване и износване на авточастите с корекционен коефициент $K = 1$. При изчисляване на обезщетението по Наредба № 24 вещото лице го определя на 9 935,04 лв. Стойността на ремонта на автомобила надвишава 70 % от действителната му стойност, а стойността на запазените части на същия е в размер на 4 624,25 лв.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412, ал. 1 от КЗ се урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество и собственикът на увредения лек автомобил са имали сключен договор за застраховка „Каско“. В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, в резултат на настъпилото ПТП, при което са нанесени щети на лек автомобил „Дачия Докер“, с рег. № *****. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 13282,34 лв., като е изплатило обезщетение за пътна помощ в размер на 65 лв. и е направило и ликвидационни разноски в размер на 15 лв., видно от събраните доказателства. Предвид извършеното плащане, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител на вредите.

Ищецът, в качеството му на застраховател по имуществена застраховка, изплатил застрахователно обезщетение на увреденото лице, може да предяви вземанията си по реда на чл. 412, ал. 1 от КЗ направо към застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредите. Съгласно последната разпоредба застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Съдът, с оглед на събраните доказателства, включително и изслушаното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, приема, че вредите – предмет на обезвреда от застрахователя, са в причинна връзка с настъпилите вреди в резултат на ПТП, като в конкретния случай причина за настъпилото ПТП са действията на водача на лек автомобил „Ситроен 3Х“, с рег. № *****. По отношение на размера на вредите, съдът приема, че те възлизат на 13 496,16 лв., видно от заключението на вещото лице по назначената експертиза, което съдът цени наред с останалите събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на обезщетение на стойност 13 282,34 лв., на платеното обезщетение за пътна помощ от 65 лв. и на направените ликвидационни разходи от 15 лв. или обезщетението е в общ размер от 13 362,34 лв. Съдът следва да вземе предвид и извършеното прихващане между двете застрахователни дружества, като по процесната щета то е в размер на 5 916,38 лв., която сума следва да бъде приспадната от дължимото обезщетение. Следователно претенцията се явява основателна и доказана за сумата от 7 445,96 лв., поради което следва да бъде изцяло уважена.

По отношение на направеното възражение за погасителна давност, съдът намира следното: От събраните по делото доказателства се установява, че увреждането е настъпило

на 26.01.2018 г., поради което към момента на предявяване на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично вземане по чл. 410 от ГПК – 18.11.2022 г. не е изтекъл петгодишният срок. Ето защо възражението се явява неоснователно и същото следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна претенцията за присъждане на лихва за забава по чл. 86 от ЗЗД. Съдът приема, че правото на регрес е възникнало от датата на плащането, но длъжникът по него не е в забава от този момент. Съгласно чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случаите, когато няма определен ден за изпълнение, какъвто е настоящият, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Предвид изложеното вземането за лихва върху главницата от 7 445,96 лв. е основателно, считано от получаване на поканата на 04.02.2020 г. Ищецът е предоставил 30-дневен срок за доброволно изпълнение, поради което с изтичане на предоставения срок или считано от 06.03.2020 г. ответникът е изпаднал в забава. Исковата претенция се явява основателна за периода от 06.03.2020 г. до 17.11.2022 г., датата предхождаща момента на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК. Отделно от това от така посочения период следва да бъде изключен периодът от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., на основание чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, у обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. На основание чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма съдът определя лихвата за забава върху главницата от 7 445,96 лв. в размер на 1 913,21 лв., от която: сумата от 14,48 лв. – лихва за забава за периода от 06.03.2020 г. до 12.03.2020 г. и сумата от 1 898,73 лв. – лихва за забава за периода от 14.05.2020 г. до 17.11.2022 г. Исковата претенция се явява основателна и доказана за сумата от 1 913,21 лв. и за периодите от 06.03.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 14.05.2020 г. до 17.11.2022 г., като за разликата над сумата от 1 913,21 лв. до първоначално претендирания размер от 2 041,60 лв. и за периода от 18.11.2019 г. до 05.03.2020 г. и за датата 18.11.2022 г. претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По делото е направено възражение за погасителна давност относно претендираното обезщетение за забава. Към момента на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 18.11.2022 г. не е изтекла тригодишната погасителна давност, поради което възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Искането за присъждане на законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на заявлението – 18.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, съдът намира за основателно, поради което същото следва да бъде уважено.

По отношение на претенцията за установяване размера на дължимите в заповедното производство разноски, съобразно с т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, съобразно с изхода от спора и да разпредели отговорността за направените разноски. Съобразно с чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца

следва да бъдат присъдени разноски в размер на 236,51 лв. от общо направените разноски в размер на 239,75 лв., от които: сумата от 189,75 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Относно искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на направените по делото разноски, съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, същото се явява основателно, съразмерно с уважените искиви претенции, като в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 433,80 лв. от общо направените разноски в размер на 439,75 лв., от които: сумата от 189,75 лв. – платена държавна такса, сумата от 150 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Относно искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски, съгласно чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, същото се явява основателно, съразмерно с отхвърлените искиви претенции, като в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 33,83 лв. от общо направените разноски в размер на 250 лв., от които: сумата от 150 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искиви претенции от З.А., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от изпълнителния директор М.П.И., против З.Б.И., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че З.Б.И. дължи на З.А. сумата от 7 445,96 лв. /седем хиляди четиристотин четиридесет и пет лева и деветдесет и шест стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № *****, сумата от 1 913,21 лв. /хиляда деветстотин и тринадесет лева и двадесет и една стотинки/ - лихва за забава за периода от 06.03.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 14.05.2020 г. до 17.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за лихва за забава за сумата над 1 913,21 лв. до първоначално претендирания размер от 2 041,60 лв. /две хиляди четиридесет и един лева и шестдесет стотинки/ и за периода от 18.11.2019 г. до 05.03.2020 г. и за датата 18.11.2022 г.

ОСЪЖДА З.Б.И., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., ДА ЗАПЛАТИ на З.А., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от изпълнителния директор М.П.И., на основание

чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 236,51 лв. /двеста тридесет и шест лева и петдесет и една стотинки/, представляваща направени по делото разноски в производството по издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 35402 от 12.12.2022 г. по гр.д. № 62958/2022 г. по описа на СРС, 155 състав.

ОСЪЖДА З.Б.И., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., ДА ЗАПЛАТИ на З.А., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от изпълнителния директор М.П.И., на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, сумата от 433,80 лв. /четиристотин тридесет и три лева и осемдесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА З.А., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, представлявано от изпълнителния директор М.П.И., ДА ЗАПЛАТИ на З.Б.И., с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, сумата от 33,83 лв. /тридесет и три лева и осемдесет и три стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____